

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

De pulchritudine Virginis sigillatim: & primùm de pulchritudine capitis.
Sectio V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

eo erant cuncta componens. Quando preparabat caelos, aedera. Hæc enim omnia significant Virginem ex æternitate Deo obiectâ fuisse in omnibus efficiendis operibus quasi opus quoddam eximium, ad quod perficiendum iâ tunc ars Divina sese accingebat. Quidam verò in reliquis operibus quasi præluderet, & manum quodammodo exercebat, non obscure elicitur ex illis verbis, *ludens in orbe terrarum*. Denique artem suam Deus mirabiliter in Virgine commendavit: pro quo est obseruandum ex Plin. lib. 35. cap. 10. summam picturam subtilitatem cerni in extremis lineis: *Corpora, inquit, pingere, & media rerum est quidem magni operis, sed in quo multi gloriam tulerint. Extrema corporum facere, & desinentis picturæ modum includere rarum in successu artilitas in quo tis inuenitur. Ambire enim debet se extremitas ipsa, & sic desinere, ut promittat alia post se, ostendatque etiam, quæ occulta.* Sic igitur artem suam Deus subtilissimam extremis in Virgine lineis ducendis mirificè ostedit. Etenim cum omnia in Virgine sint summa, & ad extremum perfectionis perueniant, quam cumque eius prærogatiuam consideres, ex ea tanquam ex vltima linea intelliges innuumeras aliàs occultari tanquam ex ambiente se extremitate, & multa alia posse quodammodo promittente.

In Virgine
artem suam
commendavit
Deus.
Plin.
Pictura sub-
tilitas in quo
cernatur.

De pulchritudine Virginis sigillatim: & primùm de pulchritudine capitis.

SECTIO V.

I. **V**T illustrior reddatur Virginis pulchritudo, quam generatim superiori sectione perstrinximus magis, quam descripsimus, operæ pretium erit eam in singulis eius partibus contemplari sumpto à capite initio. Igitur de capite Virginis ita legimus Cant. 7. *Caput tuum ut Carmelus.* Carmelus mons est in Iudæa altissimus, & pulcherrimus, multisque herbis odoriferis refertus, & vestitus. Vnde ad explicandam Ecclesiæ Catholicæ felicitatem adhibuit Elajas similitudinem de promptam ex Carmelo monte cap. 35. *Larabuntur deserta, & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium: Germinans germinabit, & exultabit larabunda, & laudans: gloria Libani data est ei, decor Carmeli, & Saron.* In quem locum Lyran. docet per tres istos montes, qui reliquis in Iudæa fertilitate, amœnitateque præstabant, significari quicquid erat spiritualis amœnitatis in Synagoga fuisse in Ecclesiam transferendum: itaque dandam Ecclesiæ fuisse gloriam Libani, decorumque Carmeli, & Saron. Igitur Dionysius Carth. art. 24. super Cant. per caput Virginis sanctam eius voluntatem intelligit, quæ instar Carmeli montis in Deum semper altitudine ferebatur, & bonorum operum fructibus abundabat: additque posse etiam accipi eius intentionem in rebus omnibus altissimam. Sed vniuersè rectius per caput Mariæ animæ eius pars superior intelligenda est, quæ Carmelo monti comparatur, tum quia sublimitate, & pulchritudine reliquos omnes montes circumpositos, id est, reliquos omnes sanctos longè superat: tum etiam, quia abundat omnium florum, odorumque suauitate, hoc est, omnium virtutum, & gratiarum fragrantia.

II. **S**ecundò, Erat Carmelus mons propter altitudinem, & viriditatem contemplationi aptissimus, quam ob causam Helias eo contemplandi gratia se recipere consueverat, 3. Reg. 18. At quis locus ad contemplandum aptior capite Virginis, hoc est, suprema eius animæ parte, in qua tam multa Dei dona, prærogatiuaque resplendent in quem montem si quis per contemplationem ascenderit, profectò in summam Divinæ bonitatis, sapientiæ, potentiaque admirationem rapietur. Alia.

Cant. 7. 5.
Carmelus
mons felici-
tatis Ecclesiæ
typus.
Ejai. 35. 1.

Diony Carth.
Virgini vo-
luntas semper
ferebatur in
Deum.

Fragrantia
virtutum, &
gratiarum
B. Virginis.

Carmelus
contempla-
tionis aptissi-
mus.
3. Reg. 18.

Alia quoque expositio in hanc eandem sententiam colligitur ex Bedalibr. 6. in Beda. Cant. ubi expendit, quod Helias in monte Carmelo flexis genibus orauerit, & post longam siccitatem, à Domino pluuiam impetrauerit. 3. Reg. 18. Ex quo deducit caput sponsæ simile esse Carmelo, quia corda electorum & sublimia sunt per conuersationem, & Domino in se ascensum præbent per quotidianos virtutum profectus, Et præterea quoniam Helias, id est Christus Dominus in his orat. Patrem, & velut arenibus aruis pluuias de celo euocat: quia hæc ad orandum Deum inuisibiliter accendit, & per eorum preces, ac merita sapius mundo periclitanti sua dona largitur. Quæ omnia multo maiore iure in Virgine conueniunt: siquidem in superiori mentis eius parte tanquã in Carmelo monte altissimo verus Helias Christus orat Patrem merita matris simul cum suis Patri offerendo, multaque pro hominibus dona cõsequitur: imo Virgine ipsam ad orandũ quoque incitat, vt eius oratione, & inuocatione pluuiæ gratiarum arenibus peccatorũ aruis infundatur. Quare si quis gratiarum pluuias à Deo cupit obtinere, in hunc Carmelum montem conscendat, Virgineque aduocatam frequẽter adhibeat.

Tertiò, R. Abenesra vult Carmelum hoc loco non significare montem illum in sacris literis celebratissimũ, sed colorem coccineum: quod enim eiusmodi colorem nomen ipsum *carmel* Hebraicè significet, perspicuum est ex 2. Paral. 2. vbi pro eo, quod nos habemus, *coccino*, est Hebraicè *carmel*. Itaque iuxta hanc translatione proculdubio per caput Virginis accipienda est charitas, quæ caput, & princeps est virtutũ reliquarum, meritoque *carmel*, id est, punicea, siue coccinea appellatur, quia tota ardens est propter amandi feruorem. Non potest autem dubitari, quin charitas Virginis ardentissima fuerit, atque ad eò coccino comparari debeat. Et quoniam Carmelus mons erat vberissimus, fontibusque ac riuis amœnissimus, semperque virens pulcherrimis floribus, rectè charitatem Virginis adumbravit, quæ vberissima fuit operibus fontibusque, & riuis, quin in aliorum vtilitatem deriuabantur amœnissima: denique virtutum omnium quasi florum semper virentiũ varietate gratissima. Porro Hebræi non legunt: *Caput tuum sicut Carmelus*, sed, *Caput tuum super te sicut Carmelus*, vt indicetur caput sponsæ non fuisse super humeros depressum, sed supra humeros emines, quod multum facit ad pulchritudinem: & in eo sensu, quem de Virgine persequimur, illud significat charitatem Virginis eminentem fuisse, non humeris ipsis coherentem, id est, operibus tantum respondentem, sed altitudine, & eminentia omnia omnino opera transcendisse: itaque non contemptam fuisse Virgine operibus, ad quæ lege tenebatur: (hoc enim erat depressum super humeros habere caput) sed semper ad opera

III.

R. Abenesra.
2. Paral. 2.Charitas
Virginis ar-
dentissima.Ad petero-
gationis ope-
ra aspirabat
B. Virgo.
Ex Virgine
quid in nobis
rescandum
discimus.

De Cæsarie Virginis.

SECTIO VI.

MAximi fit in fœminis crinium pulchritudo, quibus in spiritali sensu cogitationes adumbrantur, vt alias fuse docuimus. Virginis igitur Cæsariem illis verbis commendat Sponsus Cant. 4. *Capilli tui sicut greges tonsurarum, quæ ascen.* Cant. 4. 3.